

Uzasadnienie

Pismem z dnia 23 września 2022 r. Radca prawny M. P. złożyła skargę na postępowanie radcy prawnego J. N.. Skarżąca wskazała, że J. N. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) (...) B. (...) W. permanentnie nie przestrzega prawa, działając na szkodę (...) i jej członków oraz przejawia wobec Skarżącej wrogość i uwłacza jej godności, naruszając art. 50 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Postanowieniem z dnia 12 października 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. E. G. wszczęła dochodzenie w przedmiocie popełnienia przez radcę prawnego J. N. przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 50 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, tj. odpowiednio na naruszeniu w okresie od 05.11.2020 r. do 24.05.2022 r. (...) W. w czasie wykonywania funkcji Prezesa Zarządu (...) (...) B. (...) W. przepisów prawa, czym działał na szkodę (...) i jej członków, w szczególności kierowaniu działalnością (...) bez zatwierdzonego planu gospodarczego, sporządzaniu wewnętrznych aktów prawnych w formie regulaminów sprzecznych z ustawą lub niemających umocowania w statucie oraz składaniu niezgodnych z prawdą oświadczeń w sprawach prowadzonych przez organy ścigania wszczętych w wyniku zawiadomień o nieprawidłowościach w zarządzaniu, a także na naruszeniu w okresie od 05.11.2020 r. do 24.05.2022 r. zasady lojalności poprzez przejawianą wrogość i uwłaczanie godności członkowi (...), która jest radcą prawnym, w postaci pomawiania jej o czyny sprzeczne z prawem i niegodziwe postępowania oraz złożenie do Prokuratury wobec niej zawiadomienia o możliwości popełnienia na jej szkodę przestępstwa z art. 190 § 1 k.k.

Pismem z dnia 24 października 2022 r. Radca prawny J. N. odniósł się zwięźle do skargi, kwestionując wskazane w niej zarzuty.

W dniu 21 listopada 2022 r. M. P. została przesłuchana w charakterze świadka, wskazując, że (...) działa w sposób nietransparentny i niegospodarny. Wskazała ponadto, że interesowała się sprawami (...) i wielokrotnie zwracała uwagę na nieprawidłowości, co doprowadziło do nieprzyjaznych kroków ze strony Zarządu, w tym szykan i pomówień o negatywnym wpływie na reputację Skarżącej.

W dniu 12 grudnia 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przestawił radcy prawnemu J. N. zarzuty naruszenia art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 50 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i przesłuchał go. W trakcie przesłuchania radca prawny J. N. nie przyznał się do stawianych zarzutów, zwracając uwagę na istniejący od 2017 r. konflikt pomiędzy Skarżącą a (...) dotyczący kwestii jej członkostwa. Wskazał również, że powiązanie osoby M. P. z podpaleniami wiat śmietnikowych w 2020 r. zostało ustalone przez Policję w toku dochodzenia, a liczne postępowania karne i cywilne wszczynane są z jej inicjatywy, natomiast on sam nigdy nie miał styczności ze Skarżącą i od 2017 r. się z nią nie kontaktował.

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył dochodzenie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

Pismem z dnia 5 stycznia 2023 r. odwołanie od przedmiotowego postanowienia wniosła Skarżąca, zarzucając nieprzeprowadzenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postępowania dowodowego, a jednocześnie niedostateczne rozważenie dokumentów złożonych przez Skarżącą.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie Skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że w postanowieniu o wszczęciu dochodzenia jako podstawa odpowiedzialności widnieje art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów - art. 11 Kodeksu w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy. W ocenie

Sądu treść skargi wskazuje na zarzut naruszenia art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, gdyż art. 6 dotyczy wyłącznie czynności zawodowych.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Jak stanowi natomiast art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Stosownie z kolei do art. 11 ust. 2 Kodeksu, naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest do lojalności i koleżeństwa wobec członków samorządu.

W zakresie oceny zachowania radcy prawnego J. N. jako Prezesa Zarządu (...) (...) B. należy przychylić się do stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, który zwrócił uwagę, że z treści materiału dowodowego nie wynika bezspornie, że radca prawny J. N. pełniąc powierzoną mu funkcję naruszył przepisy prawa. Do akt postępowania nie przedłożono na tę okoliczność dowodu w postaci wyroku cywilnego czy karnego, ani nawet opinii biegłego mogącej stanowić dowód w jakimkolwiek postępowaniu sądowym. Organy postępowania dyscyplinarnego nie dysponują kompetencjami do merytorycznej oceny, czy dane działanie członka zarządu (...) stanowiło naruszenie prawa. Takie kwestie powinny być rozstrzygane w odpowiednich postępowaniach przed sądami powszechnymi, które - jak wynika z oceny materiału dowodowego - były przez Skarżącą inicjowane.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia zasad lojalności i koleżeństwa wyartykułowanej w art. 50 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stwierdzić należy, że lojalność należy rozumieć jako uczciwość i rzetelność, a także praworządność, a koleżeństwo wobec członków samorządu powinno przejawiać się w szacunku, życzliwości i uczynności radcy prawnego (tak: A. Woroniecka w: T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 4, Legalis). W ocenie Sądu nie ustalono w toku dochodzenia zaistnienia jakiegokolwiek zachowania radcy prawnego J. N., które byłoby względem Skarżącej niezgodne z wyżej wskazanymi wartościami. Nie stwierdzono, aby radca prawny J. N. naruszał godność Skarżącej, szykanował ją czy w ogóle ze Skarżącą rozmawiał. Fakt prowadzenia przeciwko radcy prawnemu M. P. postępowania karnego wyniknął z ustaleń Policji co do osoby podejrzanej o podpalenie wiat śmietnikowych, a nie z celowego działania radcy prawnego J. N..

Należy jednocześnie stwierdzić

, że nawet, gdyby stwierdzono, że radca prawny J. N. w istocie dokonał przedmiotowych czynów, to działał on wyłącznie w imieniu zarządu (...) (...), a nie jako radca prawny.

Za naruszenie godności zawodu radcy prawnego w działalności publicznej uznać można m.in. „przekraczające granice wolności słowa wypowiedanie się na temat osób sprawujących funkcje publiczne, w sposób dla nich obraźliwy i poniżający ich w oczach opinii publicznej czy podawanie przez radcę prawnego publicznie nieprawdziwych informacji lub informacji wprowadzających w błąd” (tak: T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Legalis). Aby dane zachowanie zostało uznane za naruszające obowiązek dbałości o godność zawodu radcy prawnego w działalności publicznej, musi być ono zatem cho

by pośrednio związane z wykonywaniem zawodu. Sam fakt bycia wpisanym na listę radców prawnych przez osobę zajmującą stanowisko publiczne nie determinuje uznawania każdego jej zachowania za podlegające ocenie pod kątem zasad wykonywania zawodu czy zasad etyki radcy prawnego. W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy czynności J. N. nie miały związku z wykonywaniem przez niego zawodu radcy prawnego, gdyż nie wykonuje on czynnie zawodu radcy prawnego i zajmując stanowiska prezesa (...) nie był jako radca prawny jednoznacznie identyfikowany.

Reasumując, w ocenie Sądu radca prawny J. N. nie zachował się w sposób sprzeczny z przepisami prawa, etyki radcy prawnego czy uchybiający obowiązkowi dbałości o godność zawodu. W związku z powyższym, zasadne było umorzenie dochodzenia w niniejszej sprawie.

W świetle poczynionych wyżej ustaleń Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 25 lipca 2022 r. o sygn. akt RD 50/21 o odmowie wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 465 § 1 i 2 k.p.k. i art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Ze względu na powyższe należało orzec, jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych mając na względzie, że nie zostało wydane orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.